

131 קהילת קהילות

גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניין הקהלת קהילות בשבת

הסתים, ובהסתים אשר חד הוא עם הגליא.

והרי על פי המבואר באגרות הקודש לרבנו הזקן סי' כו' ובכמה מקומות, ענין הפצת המעיינות חוצה – לא רק מצוה שהזמן גרמא אלא שגם הכריח. ועל פי הנראה במוחש – הוא הכרח חיוני, כי נוגע לקיום המצות עליהם נאמר וחי בהם בפועל, ובפרט בתקופתנו רבת הנסיונות העלמות והסתרים, וכדברי חז"ל בהנוגע לעקבתא דמשיחא – שבעונותינו הרבים נתקיימו לא רק באופן דדקות ודקות דדקות, [ועל דרך המבואר באגרת התשובה לרבנו הזקן סוף פרק ז', שענין עבודה זרה, הרי זה גם בהעלמת עין מן הצדקה, הכועס, או מי שיש בו גסות הרוח, וכהנה רבות בגמרא], שאפשר לצאת בו ידי חובת קיום דברי רז"ל האמורים, אלא שעד כדי כך לא זכה הדור, שיורדת ההבטחה דרגא אחר דרגא עד וכו'.

ויהי רצון אשר יקוים על דרך המבואר במאמר שחזרו עליו בהתועדות י"ב וי"ג תמוז השתא – בפירוש מאמר רז"ל (שמ"ד פכ"ה, ח) "מקים מעפר דל" – לכשיהיו יורדים עד לעפר "והיה זרעך כעפר הארץ", הרי אז הגיע זמן קיום היעוד "ופרצת", ויעלה הפורץ לפנינו הוא מלכא משיחא.

(אג"ק סרך יז, עמ' רסד)

העוסקים בהפצה יצליחו

בהזדמנות זו ארשה לי לעורר נשען על מרז"ל אין מזרזין אלא למזרזין אשר כיון כלשון רבינו הזקן בעל התניא והשולחן ערוך (אגה"ק ריש סימן כו) אשר בדורות אלו האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה (היינו פנימיות התורה) הנה מי שה' יתברך חננו וזיכהו בהשפעה על חוג מאחינו בני ישראל הנה בודאי משתמש גם בזה להודיעם על דבר פסק דין הארי ז"ל כנ"ל ולעוררם על זה מזמן לזמן ובפרט בזמננו האחרון דחשך כפול ומכופל ובארץ הקודש ת"ו "אשר עיני ה' אלוקיך בה מראשית שנה עד אחרית שנה", הנה הנחיצות בזה גדולה פי כמה וכמה, וכבר ידוע פסק דין בית דין שלמעלה שמסר כ"ק אדמו"ר האמצעי בן כ"ק רבנו הזקן אשר המשתדלים בזה יצליחו ולמרות העלמות והסתרים תהי' ידם על העליונה.

(אג"ק סרך זז, עמ' רכא)

יוצא-לאור על-ידי
"ועד הקהלת קהילות"
שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית
383 Kingston Ave.
Brooklyn NY 11213 #142
טל': (718) 493-7673
דואר אלקטרוני:
HebrewCommittee@juno.com
אינטרנט:
http://www.moshiach.net/blind

להקהיל קהילות בנוגע לפרשת השבוע

כדאי, תמיד, לקשר החלטה כללית עם הצעה בפועל, לכן מציעים ההצעות הבאים להלן. בין ההוספות שצריכים להתווסף במשך השנה – עבודה באופן של הרמה, למעלה מהעבודה עד עתה:

"להקהיל קהילות בכל שבת ללמוד בהם תורה לרבים":

כמדובר בארוכה בשבת הקודמת – הי' כדאי לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום שנמצאים שם בני ישראל – לחדש, בחיות חדשה ובתוקף, קיום התקנה "להקהיל קהילות בכל שבת להכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ללמוד בהם תורה לרבים", נגלה דתורה ופנימיות התורה, שנתגלתה ונתבארה בתורת החסידות, ובפרט בעניני התורה השייכים לזמן זה, ולקבל החלטות טובות בתורה עבודה וגמילות חסדים. ובכל ענינים טובים כולל ובמיוחד – בצרכי הציבור של כל קהילה (מפקחין על צרכי ציבור בשבת).

ככדי לאחד יחדיו את הקהילות בכל מקום ומקום, כדאי שנוסף לשיעורים הקבועים בתורה בכל מקום לפי ענינו – שיקבעו גם, שבכל המקומות ילמדו גם ענין אחד השוה לכולם בתורה (על כל פנים שורות אחדות בכמות, המחזיק מרובה באיכות) – הן בנגלה דתורה והן בפנימיות התורה.

ולכל לראש – ללמוד בכל קהילה פרשת השבוע (שהיא בשוה בכל מקום ומקום), כולל גם עם על כל פנים מפרש אחד. אותו מפרש בנגלה דתורה, ואחד בפנימיות התורה.

ובכדי לחסוך החיפוש יש כבר מן המוכן דרושי חסידות מהצמח-צדק (נדפסו באור התורה), על ריבוי פסוקים מכל סדרה בתורה, כולל גם – פסוק הראשון ופסוק האחרון (שבזה יש חביבות מיוחדת בטבע הלומדים).

(משיחת ש"פ דל"ד, י"ג מרחשוון ה'תש"נ - מוגה)

ההכרח בהפצת תורת החסידות בדורנו

ויהי רצון אשר עוד רבות בשנים ירבה חיילים לאוריינתא תורה תמימה, הגליא והסתים, ובאופן אשר תמים יהיו, שזהו אמיתת ענין התמימות, שבהגליא יהיה ניכר שחד הוא עם

ל' הקדוה ל' קדהיל' 71

רעיונות לפרשיות השבוע מתורתו של משיח, מעובדים ומתורגמים ללשון הקודש

קיום המצוות - מפני ציווי הקב"ה

א. חז"ל אמרים שהאבות קיימו את כל התורה כולה, ועל אברהם אבינו נאמר שקיים אפילו את תקנת עירוב תבשילין. נשאלת אפוא השאלה, מדוע המתין ולא קיים מצוה כה גדולה וחשובה כמצוות מילה, עם שנעשה בן תשעים ותשע שנה, שאז ציווהו הקב"ה על המילה?

ג. מצד שני, למצוות של האבות יש יתרון חשוב, שכן הן סללו לפנינו את הדרך והעניקו לנו כוח לקיים את המצוות שלאחר מתן תורה, על כך אמרו חז"ל "מעשי אבות סימן לבנים". אין זה רק סימן, אלא גם מתן כוח לבנים.

התשובה טמונה בשוני שבין המצוות שקיימו האבות לפני מתן תורה, למצוות שאנו מקיימים לאחר מתן תורה. אמנם האבות קיימו את המצוות, אבל הדבר היה בכוחם האישי. אלה היו מצוות של בני אדם, אמנם צדיקים וקדושים, אבל בני אדם, עם המגבלות האנושיות הטבעיות. לעומת זאת, המצוות שלאחר מתן תורה יש בהם כח אלוקי שלמעלה ממגבלות הבריאה.

ב. כמה השלכות הלכתיות להבדל זה, ואחת מהן: המצוות שלנו, שמקדשות את המציאות הגשמית, לעומת מצוותיהם של האבות שנשארו במישור הרוחני בלבד. למשל, כשיהודי נוטל עור גשמי ועושה ממנו תפילין, מתקדש העור הזה ונעשה חפץ של מצווה בחפץ גשמי כלשהו, לא חדרה הקדושה לתוך גשמיותו של החפץ ולא קידשה אותו.

כמדובר כמה פעמים שכבר "כלו כל הקייצים", וכ"ק מורי וחמי אדמו"ר הודיע שכבר עשו תשובה וגם את "הכפתורים כבר ציחצחו", ולפי כל הסימנים הרי דורנו הוא הדור האחרון לגלות ובמילא הדור הראשון לגאולה.

ועל פי זה מובן שזהו ענין שהזמן גרמא - להתכונן בפועל ל"לך לך מארצך גו' אל הארץ אשר הראך", תיכף ומיד ממש.

משיחת ש"פ לך לך, י"א מרחשוון ה'תשנ"ב - תרגום מאידית

מסבר בספר הזוהר, שיעקב אבינו הוריד את האורות האלוקים הקדושים של מצוות תפילין, וזאת על ידי פעולותיו במקלות, כלומר, אותה קדושה שאנו יוצרים על ידי הנחת תפילין, יצר יעקב על ידי המקלות, ובכל זאת, התפילין נשארות קדושות גם לאחר שמסיימים להניחן,

בכוחה של מצוות מילה יכולות המצוות של האבות להיות 'סימן לבנים', ולאפשר לבנים להחדיר את הקדושה האלוקית לתוך הגשמיות ולהכין את העולם לגאולה השלמה.

ד. על מצוות מילה נאמר: "והיתה בריתי בבשרהם לברית עולם". בכך באה לידי ביטוי מטרת כל המצוות - שהקדושה האלוקית ("בריתי") תחדור לתוך המציאות הגשמית ("בבשרכם"), ותעמוד שם בקיום נצחי ("לברית עולם").